

Seppo Järvinen

REPLIIKKEJÄ KUISKAAJANKOPISTA

Intian runot 1988 - 2021

Kyläpääskyt Kirjat

2021

Repliikkejä kuiskaajankopista
Intian runot 1988-2021

Minille

*”thannyir HaanaRap peRRaanajeenaiya
mannyyirellaan – thoZum”*

*”maan asukkaiden on kunnioittava häntä, joka
kilvoittelulla ja katumuksella hallitsee oman
sielunsa.”*

Tirukkural (nv. 500 jaa tai varhemmin)

Kiitokset Taiteen Keskustoimikunnan korona-apurahasta,
Suomen Arvostelijain liitolle matka-apurahasta, Suomen
Kirjailijaliitolle kohdeapurahasta.

Njaliakudzyn Mar Basileoksen Malankaran Syyrian ortodoksisen
luostarin veljestölle ystävydestä.

© Seppo Järvinen 2021

© Kannen kuva Seppo Järvinen 2021

© Kuvitus Jithu Joseph Mathew

© Taitto ja kannet Timo Johannes Hilden

Kustantaja Kyläpääskyt Kirjat

Valmistaja BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-67-5896-1

Seppo Järvinen

REPLIIKKEJÄ KUISKAAJANKOPISTA

Intian runot 1988-2021

Kyläpääskyt Kirjat

Seppo Järvisen ”Talvikirjeitä” (Otava 1989) uudisti suomalaista proosarunoutta. Tiheää novellistiikkaa sisältänyt kokoelma ”Hellepäivä” (Otava 1983) voitti Otavan suuren novellikilpailun. Järvinen on palkittu 1995 Einari Vuorelan Korpirasta-runopalkinnolla. Tampereen kaupungin kirjallisuuspalkinnon hän on saanut kahdesti

Seppo Järvisen tuotantoa:

<i>Hellepäivä.</i> Novelleja.	Otava 1983
<i>Taikalipas.</i> Lastenkirja Intiasta.	Unicef 1988
<i>Talvikirjeitä.</i> Runoja.	Otava 1989
<i>Onnen varas.</i> Runoja.	Herättäjä 1994
<i>Löydä Intia!</i> Selkokirja.	BJT-Kirjastopalvelu 1995
<i>Lintu korvassa.</i> Runoja.	Enostone ltd 2004
<i>Pikajuna Mumbaihin.</i> Esseitä.	Enostone ltd 2006
<i>Veden paino.</i> Runoja.	Palladium Kirjat 2008
<i>Kafkan varjo.</i> Esseitä.	Enostone ltd 2010
<i>Mustumia & muistumia.</i> Runoja.	Palladium Kirjat 2011
<i>Rukki, mantra ja piilaakso.</i> Esseitä.	Enostone ltd 2012
<i>Kenties niin tapahtui.</i> Runoja.	Enostone ltd 2014
<i>Tunnustelmia.</i> Runoja.	Palladium Kirjat 2016
<i>Murtumia.</i> Runoja.	Kyläpääskyt Kirjat 2017
<i>Yhden ainoan elämän olit kanssani.</i> Runoja.	Palladium Kirjat 2018

LUKIJALLE

Rakkaus värittää maiseman. Siinä syy miksi Intia on toinen kotimaani. Siskous ja veljeys on kaikkialla sama, sen voi kokea vain sydämen korkeakoulussa.

Se, mitä kerron runossa tai fiktiossa on osin totta; mutta todellisuus on muuttunut toiseksi todellisuudeksi. Lineaarinen aika menettää merkityksensä ja muuttuu sykliseksi elämän ja kuoleman kehäksi. Intiassa ihminen sulautuu osaksi kosmosta, ihmiskuntaa.

Olen kokenut eheyden tunteen surun ja ilon tilasta kirjoittaessani. Toinen puhuu kauttani. Kirjailijan nöyryys on sitä, että tuntee itsensä välikappaleeksi; puupalaksi, jota tuntematon voima veistää.

Jumalaa ei taiteilija pysty kuvaamaan, ei edes Michel Angelo Buanarotti, joka varasti kuolleita ruumishuoneelta kuvatakseen enkeleitä ja Kristuksen kärsimystä. Peipsijärven metsän hylätyssä kirkossa makaa laho puinen jumalankuva. Kauhistuttava näky!

Vietän elämää vanhassa talossa. En laske jäljellä olevia päiviä, ei ole merkitystä päättyykö elämä saappaat jalassa tai vegetoivana muumiona vaivaistalossa. En pelkää kuolemaa. Kuolema on kaveri, joka hetkeksikään ei jätä yksin. Varjona hän astelee verkkaan vierelläni, aina yhtä hiljaisena ja ymmärtäväisenä.

Olen katsellut Kathmandussa ja Varanasissa, miten ruumis haihtuu savuna ilmaan. Polttorovion kuumuudessa kallo halkeaa kuin tykinlaukaus. Sielu sinkoutuu avaruuteen.

Vieressäni istuva pyhä mies vetelee syviä ganjan henkosia. Rähjäistä oranssikaapua hymyilyttää. Jälleen yksi pelistä pois. Saddhu on ajat sitten jättänyt taakseen kaiken. Intian punapölyiset tiet ja kiskojen loputon kolke omistavat

hänet.

On the road. Ei Intiassa tarvitse karttaa tai tuhat sivuista matkaopasjärkää. Ei muuta kuin liikkeelle! Vain turisteilla on matkasuunnitelma. Sataprosenttisen varmasti edessä on totaalinen eksyminen. Intiassa kaikki on mahdotonta ja – mahdollista.

Palaat kotimaahan. Olet jälleen koskettanut jotakin sellaista, minkä kuvaamiseen sanat eivät riitä.

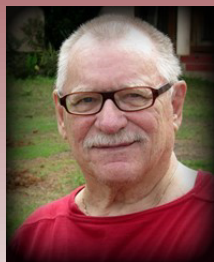
Intiassa syntymä, elämä, kuolema, ovat kaiken aikaa läsnä. Suotta ei Buddha valaistunut istuessaan pyhän puun varjossa Sarnathissa. Jo ensimmäisellä matkalla Intia mullisti lattean ja kotikutoisen maailmankuvani. Palaan yhä uudelleen Intiaan. Äiti Bharatia sekä rakastaa että vihaa. Yhden ihmiselämän aikana Intiaa ei opi tuntemaan.

Älä siis katso taaksesi, Toinen kulkee vierelläsi. Ystävä. Hän näyttää Tien.

Kirjoittajalla on kaksi kotimaata: Suomi ja Intia. Intia on opettanut, että Äiti Gaia on yhteinen kotimme. Maapallo ilman rajoja ei ole utopia. Ihmisyyteen eivät kuulu piikkilanka-aidat rajoilla. Rauha rakennetaan rakkaudella, ei vihalla.

*

Olen kiitollinen ajasta, jonka olen saanut viettää Keralan osavaltiossa Njaliakudzyn Malankaran Syyrian-ortodoksisessa luostarissa. Se sijaitsee vuorella, josta näkee etäälle. On kulunut toistakymmentä vuotta siitä, kun muukalaisena saavuin luostariin ensimmäisen kerran. Veljet ottivat vastaan kaukaa saapuneen vieraan ystävänsä. Jaoin yhdessä riisin ja chapatileivän. ”Are you happy here in the monastery, Sebastian?” Se ei ollut fraasi, kysymys lähti sydäimestä. Olin onnellinen. Iltapalveluksen aikaan hiljainen, sointuva rukous kiersi veljeltä veljelle kirkossa, jota valaisi yksi kynttilä alttaripöydällä.

Seppo Järvinen (s.1936) on tamperelainen kirjailija ja kriitikko. Repliikkejä Kuiskaa-jankopista on Järvisen kymmenes runokokoelma. Teos saa voimansa ja kerronnan värikkyytensä kirjailijan monista Intian matkoista. Järvisen runot ovat tutkielmia ihmisistä. Ne rakentavat ystävyyden ja rauhan siltaa kahden kaukaisen maan välille. Intian kutsu on kaiken aikaa läsnä. Repliikkejä Kuiskaa-jankopista on lukijan kirja; kompassi kiehtovaan ja arvoitukselliseen maahan.

